

Forhandling og det Samarbejde, der er og forhaabentlig vil udvikle sig ogsaa i den kommende Tid mellem Arbejdsgivere og Arbejdere.

Socialministeren (Borghjerg): Jeg ønsker kun ganske kort — derved tror jeg ogsaa, at jeg kan fremme Debattens Afslutning — at svare det ærede Medlem, som sagde, at jeg havde forsvaret Overgreb overfor de ukollegiale. Det var det, han bebrejdede mig. Jeg har forklaret Stillingen. Men hvad jeg bebrejdede det ærede Medlem Hr. Slebsager, var, at han ganske ensidigt paa Grundlag af en 2—3 Bagateller, han havde fundet i den socialdemokratiske Presse, rettede Angreb paa Arbejderklassen for Tyranni og Tvang, men fuldkommen glemte det, som jeg har dokumenteret her, hvor det udøves fra deres Side, som har den økonomiske Magt i Samfundet, hvor det betyder noget ganske andet, end naar der er Tale om ukollegial Optræden mellem de svage i Samfundet, der ikke har den økonomiske Magt. Det ærede Medlem talte om, at Skruibrækkere indenfor Arbejderklassen behandlede som spedalske. Hvis det var Tilfældet, vilde vi have set Højre- og Venstrepresen i brede Baner skrive derom. Men det har den aldrig kunnet gøre. Kammeratskabsforholdet afbrydes, ganske som Arbejdsgiverne gør det, ganske som alle andre: Lærernes Fagforening, Lægernes Fagforening.

Det er det, jeg bebrejder ærede Medlemmer fra den Side, at naar de taler om Organisationstvang og Tyranni, er det altid kun imellem Arbejderne, altid kun hos Underklassen, de svage i Samfundet, dem, der har mest Brug for Organisation for at komme frem. Men naar det gælder Organisation mellem alle de andre, taler man aldrig om det. Lægernes Fagforening er den stærkeste her i Landet; vi hører ingen Sinde fra den Side Tale om Lægernes Tyranni. Det ærede Medlem brugte Grundlovens Paragraf om fri og lige Adgang til Erhverv. Indenfor Lægernes Fagforening har man de strengeste Regler, f. Eks. for, hvordan Medlemmerne maa avertere. Det ærede Medlem maa ikke tro, at en Læge kan annoncere i Bladene, saa meget han vil. Det har han aldeles ikke Lov til. Saa er han færdig og behandles som ukollegial, og saa er han maaske lidt af en spedalsk, for de har Midler indenfor Lægernes Organisation til at hævde Disciplinen i en ganske anden Grad, end de 100 000 Arbejdere har eller bryder sig om at have.

Det var det, jeg bebrejdede det ærede

Medlem. Det var derfor, jeg tog mig for for en Gangs Skyld at læse op, hvorledes det stod indenfor Arbejdsgiverne, deres Love, deres Anmærkning 2. Og det tror jeg, vil gøre Gavn. Jeg tror, at ærede Medlemmer fremtidig vil være lidt mere forsigtige med at tale saa meget om Organisationstvang. Nu kan enhver, der vil, i Rigsdagstidende finde dokumenteret Citater, han kan bruge. Jeg tror, at de Herre ogsaa ude i Landet vil optræde med lige saa megen Mathed og Tavshed, som der i Virkeligheden var i det ærede Medlems Svar.

Jeg kunde have draget meget mere Stof frem. Jeg kunde have mindet — det stod for Resten ogsaa i Lovene, men jeg fik ikke Tid til at tage det med — om, hvorledes det ikke blot gælder om at forfølge Arbejdsgivere her i Landet — ikke blot dem, der er Medlemmer, men ogsaa dem, der staar udenfor deres Organisation —, men ogsaa forfølge dem økonomisk i Udlandet, hvordan de har sorte Lister. Jeg havde et Eksempel paa sorte Lister. Det er sjældent, at de sorte Lister over Arbejderne kommer frem. Men der er en faglig Voldgiftssag, hvorunder en saadan sort Liste netop er dokumenteret. Jeg kunde have nævnt, hvorledes man sender sine sorte Lister over misliebige Arbejdere ud og hindrer Arbejderen i at faa Brød. Arbejdsgiverne klarer sig i Regelen bedre; men Arbejderen bliver fordømt til Sult, naar han ikke kan faa Arbejde hos nogen organiseret Arbejdsgiver og heller ikke hos nogen anden, de udenforstaaende maa heller ikke beskæftige ham. Det fremgaar af de Love, jeg oplæste.

Jeg kunde have nævnt, hvorledes Arbejdsgivernes Næstformand under Lockouten sendte Stikbreve ud til Udlandet og bad tyske Arbejdsgivere om ikke at tage danske lockoutede Arbejdere i deres Brød og erklærede sig til Gentjeneste stadig parat. Jeg kunde nævne, hvorledes et af Arbejdsgiverforeningens Medlemmer, en Godsejer, afskedigede en Godsforvalter, fordi denne havde taget imod nogle Feriebørn, der var Børn af en lockoutet Arbejder i København.

Det er dog Topmaalet af Ensidighed, af klassepolitisk Ensidighed, altid at vende sig mod Arbejderne, de svage i Samfundet, med disse fuldkommen urigtige Beskyldninger, men glemme alt det andet, overse det, ikke kende noget dertil. Det er det, jeg har kaldt Klassepolitik. Jeg har ikke forsvaret, at den Slags forefindes, tværtimod, og derfor ønsker jeg et andet Sam-